

[H. F. Ulrichsen.]

Folk i Barber- og Frisørfaget, nemlig de Folk, som er modtagelige for Eksem, er blevet arbejdsudygtige paa Grund af Bestemmelserne om Tilsætning af Kolokvint til Spiritus. Ogsaa paa dette Punkt burde man vistnok være noget mere large.

Oluf Pedersen: Jeg skal tillade mig at fremdrage over for Rigsdagen og Regeringen en Skattesag, hvorom jeg gerne vil have nogle Udtalelser fra den højtærede Finansminister. Det er oplyst i „Nyt Dagblad“, at der i Aarene fra 1923 til nu har været, hvad man kalder et Skattedrama i Veddelev ved Roskilde, og efter det i Sagen oplyste — en Sag, der fylder over 100 Sider —, skal jeg her redegøre for denne Sag, der for mig staaar som kompromitterende for Landsoverskatteraadets Administration.

Vedkommende Skatteyder er en velstillet Gaardmand, som ejer en Gaard paa ca. 60 Tdr. Land. Han hedder Hans Peder Christensen, og han bor i Veddelev, der ligger i min Hjemstedskommune. Denne udmærkede Bondemand er efter mit Skøn blevet groft mishandlet af Landsoverskatteraadet. Nu er Hans Christensen ret velstillet, idet hans Formue i 1918—19 var selvangivet til 102 500 Kr. og i 1923—24 var steget til 226 000 Kr. Der er i de 6 Aar fra 1918—19 til 1923—24 af en Indkomst paa 102 000 Kr. eller 17 000 Kr. om Aaret i alt til Statskassen betalt 8 850 Kr. Set i Forhold til andre Gaardmænd er det den tredobbelte Indtægt, der er betalt Skat af.

Men i 1926 hævdede Landsoverskatteraadet, at Formuen burde være 235 000 Kr. mod den angivne 226 000 Kr., altsaa at Angivelsen var 4 pCt. for lav, og derudfra forlangte man, at Hans Christensen skulde efterbetale 7 546 Kr. i Skat og 10 454 Kr. i Bøde, i alt 18 000 Kr. Disse 18 000 Kr. gik Hans Christensen ind paa at betale, idet han forudsatte, at Landsoverskatteraadets Opstilling var korrekt. Men da der var gaaet nogle Dage, fik han, bl. a. ved Bistand af en Søn, der er regnskabskyndig, den Opfattelse, at det var forkert, han fortrød det, og han gik altsaa fra sit Tilbud om at betale de 18 000 Kr.

Det viste sig da ogsaa senere, at Landsoverskatteraadets Opfattelse ikke var rigtig, thi medens man den 24. November 1923 havde krævet og faaet Hans Christensen med til at skulle betale 18 000 Kr., tilbød man den 19. September 1926 at ville nøjes med 11 000 Kr., og da man saa diskuterede Sagen videre, tilbød man den 1. Februar

1927 at ville nøjes med 9 000 Kr., og den 30. April 1929 var man kommet ned paa at ville nøjes med 4 555 Kr. eller det dobbelte af det Beløb, som man nu med Sikkerhed mente Hans Christensen havde betalt for lidt.

Det vil sige, at Landsoverskatteraadet var gaaet med til et Nedslag først paa 7 000 Kr., saa 2 000 Kr. og saa yderligere 4 445 Kr., i alt et Nedslag paa 13 445 Kr. eller 75 pCt. Det staaer for mig, som at dette ikke vidner om megen Orden og Begreb om Skatteansættelse hos Landsoverskatteraadets Embedsmænd, og det ser jo ud til, at det er Skønnet, der har været Hovedgrundlaget.

Hvis man vil se nøjere paa, hvad det er, der har været Stridsspørgsmaalet, og hvad det er, der af Hans Christensen er be-gaaet af Fejl, viser det sig, at Fejlen i Hovedsagen er, at han har kapitaliseret en Aftægtsyndelse efter en forkert Tabel, en Tabel, som man tidligere har brugt i Sogneraadet, som han var Medlem af, samt at han ved sin Formueopgørelse ikke har faaet de Beløb med, som ikke var tilskrevet paa Bøgerne, men som tilkom ham som Renter af den i Banker og Sparekasser indestaaende Formue.

Ud fra den Betragtning, at her var be-gaaet en Fejl, tilbød Hans Christensen, efter at man havde diskuteret Sagen, at afgøre den med 3 000 Kr., men det sagde man nej til. Sagen gik saa til Retten, og det blev ved Dom af 4. April 1931 ved Roskilde Ret fastslaaet, at han skulde efterbetale 3 734 Kr. i Skat og betale 4 000 Kr. i Bøde. Denne Dom blev appelleret baade af Hans Christensen og af Statskassen, og det resulterede i en Dom ved Østre Landsret af 5. August 1931, hvorefter Betalingen af Skat blev sat ned til 553 Kr., medens Bøden fortsat var 4 000 Kr.

Nu skal jeg ikke kritisere denne Dom, men vil kun udtale min Forundring over Bøden paa de 4 000 Kr., eftersom Afvigelse i Landsoverskatteraadets Opgørelse var mange Gange større end de Afvigelser, der var mellem det endelige Resultat og det, som Hans Christensen i sin Tid havde opgivet. Naar man ser paa denne Efterbetaling af 553 Kr. og sammenligner den med, at Hans Christensen i de Aar, det drejer sig om, har betalt i alt 8 850 Kr. i Skat til Staten, saa er der kun en Afvigelse paa ca. 6 pCt., og selv om man vil sætte den i Forhold til den betalte Formueskat, som i alt har udgjort et Beløb af 5 208 Kr., er der kun en Afvigelse paa ca. 10 pCt.

Der kan her være Grund til at nævne,